- Để làm chi vậy?

- Để chiêm ngưỡng dung nhan của "em gái" như chiêm ngưỡng một tác phẩm nghệ thuật do trời ban bố cho loài người, nhứt là mấy thằng nhậu như mình.

Chiếc áo bay màu cam của Họa Mi còn nằm ở tiệm sửa áo bay ngoài phố Cần Thơ thì bao biến cố của đất nước dồn dập xảy ra. Sau "dịch" di tản, chúng tôi phải miệt mài trên các mặt trận Mộc Hóa, Tháp Mười và vòng đai phi trường Trà Nóc. Không ai nói đến chuyện dạ vũ, ăn chơi nữa mà thay phiên nhau gìn giữ phần đất còn lại của miền Nam. Trong đơn vị có 3 Phi Hành Đoàn gồm 6 anh em: Hiệp, Phú, Bời, Vinh, Đình, Toản bị hỏa tiễn tầm nhiệt SA-7 bắn rớt. Chúng tôi phải túc trực bay ngày, bay đêm khi hữu sự. Những nụ cười đã biến mất trên những khuôn mặt trẻ trung trong đơn vị. Ai cũng lầm lì, nghĩ ngợi. Đến ngày 30 tháng Tư năm 1975, chúng tôi rẽ lối, chia đàn, mỗi người mỗi ngã trong niềm đau thương uất hận.

Tôi bị giam cầm trong ngục tù cộng sản 7 năm. Lúc về đời, tôi phải sống vất vưởng, khổ nhục, lầm than bên lề xã hội chủ nghĩa nghèo nàn, lạc hậu hơn 10 năm. May mắn thay! Tôi và gia đình được đi định cư ở Hoa Kỳ theo diện Cựu Tù Nhân Chính Trị mà người ta gọi là "Diện H.O"...

Khi vừa đến Mỹ, tôi hỏi thăm tin tức anh em Phi Đoàn 122 qua Toà Soạn Đặc San Lý Tưởng của Tổng Hội Không Lực VNCH ở hải ngoại mới hay tin anh Khương đã vĩnh viễn nằm xuống trên miền đất tạm dung. Tôi ngậm ngùi, thương tiếc một người anh cả yêu kính mà tôi đã cùng anh chiến đấu qua 3 đơn vị: Phi Đoàn 114, 110 vá 122. Những năm tháng sống lưu vong trên đất nước Hoa Kỳ, anh đã đi họp với „Lực Lượng Kháng Chiến Fulro" vào năm 1981 để mong kết hợp với họ thành một tập thể xâm nhập, áp dụng chiến thuật du kích làm tiêu hao lực lượng địch, tấn công các trại tù để giải cứu anh em Cựu Quân, Cán, Chính bị Việt Cộng giam cầm.

Hay tin bọn hải tặc Thái Lan cướp bóc các tàu vượi biển tìm tự do và hãm hiếp phụ nữ Việt Nam, anh đã tự nguyện lái tàu "Alkuna" đi cứu vớt đồng bào ta ở Biển Đông. Anh định cắt boong tàu để biến cải thành phi đạo cho phi cơ L19 bay quan sát và tìm ghe tàu của thuyền nhân vượt biển. Chí lớn vẫn còn mang nặng, lý tưởng Quốc Gia Dân Tộc luôn nung nấu bầu nhiệt huyết trong những việc làm vì đại cuộc, nhưng trời xui anh lâm bệnh ngặt và đã từ trần vào ngày 14-9-1992 tại San Diego, để lại sự tiếc thương vô biên cho thê nhi và anh em đồng đội, nhứt là những người đồng hành, nuôi

chí lớn như anh !!

Mỗi lần nghe tiếng hát của Họa Mi, tôi lại tưởng một kỷ niệm đã lấp chìm trong quá khứ qua bao năm dài dâu bể. Người anh cả yêu kính của Phi đoàn Họa Mi đã an giấc ngàn thu trên miền đất tạm dung. Anh chưa được nghe Họa Mi hát tặng con chim đầu đàn và tất cả anh em của Phi đoàn 122 khi nàng mặc chiếc áo bay theo sự mong muốn của anh. Con chim thứ hai, Phi đoàn phó Từ Công Phước cũng đã nằm xuống vĩnh viễn trong ngục tù cộng sản. Con chim thứ ba, trưởng Phòng Hành Quân Nguyễn Chánh Hảo, người đo áo bay cho em gái Họa Mi hiện đang sống trên đất Mỹ. Tôi có gặp anh trên điện thoại một lần khi mới đến Hoa Kỳ. Tội nghiệp, anh đã trở thành độc thân vì chị Hảo đã chết trong một tai nạn. Tôi muốn nói nửa "tếu" nửa buồn gửi đến anh: "-Tại vì anh Hảo nói dối với Họa Mi là anh còn độc thân để "lấy điểm" với nàng nên bây giờ anh trở thành độc thân thật sự rồi đó!"

Anh chàng Kiệt "Gà" chuyên môn nuôi và đá gà nòi, bây giờ cũng ở "Mẽo", nhưng anh rất ít gọi điện thoại đến tôi. Riêng anh chàng tướng cao dong dỏng, da ngăm đen, tóc không cần chải là ông Trương Hải Yến, giống hệt mấy chú "Fulro", không biết giờ này lưu lạc hà phương. Có phải chăng anh buồn thế sự, tự phế võ công rồi đi sống ở hang động hay trong "Tuyệt Tình Cốc"?

"Người em gái" Họa Mi có biết rằng anh vẫn hình dung em đẹp tuyệt vời trong bộ đồ bay màu cam có gắn phù hiệu "Tổ Quốc Không Gian" và phù hiệu của Phi đoàn 122. Bao nhiêu tình cảm của người anh cả Trần Trọng Khương và anh đã ấp ủ trong chiếc áo bay có thêu tên "Họa Mi" nhưng rất tiếc là em không mặc được nó để cho bọn anh chiêm ngưỡng và nghe tiếng hát trong vắt như thủy tinh của em trong đêm dạ vũ mừng sinh nhựt của Phi Đoàn 122- Hoạ Mi. Nhưng đêm dạ vũ ấy đã bất thành và mãi mãi còn nằm trong sự nuối tiếc của anh./.

■ **Kha Lăng Đa**